

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab anno Christi 1431. usque ad annum 1441

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1768

VD18 90118316

§. 146. Sessio XXII. Basileensis Concilii.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66426](#)

triarcha cum Græcæ Ecclesiæ Prælatis Sæcul. XV.
 atque Proceribus accessuri essent; ne ve- A.C. 1435.
 ro confluentes, ac præcipue Patriarcha
 infirmæ valetudinis, ac proventæ ætatis
 Vir, necnon Romanus Pontifex, qui &
 ipse adesse deberet, incommodis succum-
 berent, ea addita est lex, ut quædam ex
 maritimis Italiæ urbibus eligeretur, ex
 qua etiam emergentibus Constantinopo-
 litanæ urbis necessitatibus facilius provi-
 deri posset.

§. CXLVI.

Sessio XXII. Basileensis Synodi.

Celebrata est die Sabbati decima quin- Labbe Cont.
 ta Octobris Sessio ordine vigesima to. 12. p. 555.
 secunda, ubi condemnatio cujusdam li-
 bri, quem Augustinus de Roma Nazare-
 nus Archiepiscopus Ordinis FF. Eremi-
 tarum S. Augustini vulgaverat, totam Pa-
 trum operam sibi vendicavit. Hujus li-
 bri Auctor Anno salutis millesimo qua-
 dringentesimo decimo nono supremus
 Ordinis sui Magister electus, atque anno
 quadringentesimo trigesimo primo supra
 millesimum Cesenæ Episcopus, tandem
 in Neapolis Regno Nazarenus Archipræ-
 sul renunciatus est. Is tractatum de
 Christo & Ecclesia composuit, in tres par-
 tes dissectum, in quarum prima differuit
 de unitate Christi, & ejus Ecclesia, seu

O 3

de

Sæcul. XV. de Christo integro. In secunda, de Christo
A.C. 1435. sto tanquam capite, & de inclito eius
Principatu. Tertiam inscripsit de charitate
Christi erga electos, ejusque infinito amore. In hac sua lucubratiōne na-
turam humanam cum divinitate tam ac-
to inter se nexus conjunctam fuisse docet,
ut quædam proferret, in quibus soli
Divinitati propria humanæ etiam natura
attribuisse videretur.

§. CXLVII.

Augustini de Roma propositiones.

I. *Christus quotidie peccat, & ex quo sed*
Christus, quotdie peccavit. Quod e
quidem non de ipsa Christi Domini Pe-
sona intellexit, sed de ejus membris, qua-
cum Christo Capite, unum Christum ele-
fferuit.

II. *Non omnes fideles justificati, sed*
membra Christi, sed soli electi, finaliter in
perpetuum regnaturi cum Christo.

Collect. Conc.
tom. 12.
p. 556.

III. *Secundum ineffabilem præsentionem*
Dei sumuntur membra Christi, ex quibus con-
stat Ecclesia, quæ tamen non constat, nisi ei-
eis, qui secundum propositum electionis vocati sunt.

IV. *Non sufficit Christo uniri vinculus*
charitatis, ut aliqui efficiantur membra Christi,
sed requiritur alia unio.

V. *Homo*